

Korisni saveti za ishranu krmača

Dva najkorisnija saveta što se tiče upravljanja ishranom priplodnih krmača su prilično kontradiktorna: pokušati da sprečite krmače koje nose fetus da se prejedu, protiv, ubediti krmače dojilje da jedu što je više moguće.

Ne prejedati krmače koje nose fetus

Na većini farmi krmače koje nose fetus bez izuzetaka dobijaju više hrane nego što im ustvari treba. Postoje naravno mnogi razlozi ili izgovori za ovu praksu, ali najinteresantnije je proširena ideja da će 'robusnija' krmača dati teže prasiće kada se prasi. Ovo je daleko od istine, uz izuzetak krmača koje počinju svoju trudnoću u veoma mršavom stanju.

Većina 'normalnih' krmača može i trebalo bi da ostane na mršavoj (ali ne premršavoj) strani bez gubitaka performanse uzgoja. Ustvari, mršava krmača će se lakše oprasiti, i iskusiće više usisavanja tokom dojenja što vodi do jačeg odbacivanja i manje dana za estrus. Sve je ovo ponovo dokazano u kontrolisanim univerzitetskim studijama.

U najkomercijalnijim uslovima, i pretpostavljajući tipičan sastav ishrane, krmače koje nose fetus bi trebalo da prime oko 2.5 kg hrane dnevno. Ovo se čini razumnim većini, ali postoje mišljenja u izvesnim delovima sveta gde krmače koje nose primaju redovno 3 do 4 kg hrane dnevnom tokom perioda nošenja. Na telesnoj skali od 1 do 5, krmače bi trebalo da budu u proseku na nivou 3.5, i u vreme kada se novac gubi na farmi, one bi se mogle privremeno smanjiti malo na 3, ali nikad ispod toga da bi se osigurala produktivnost, zdravlje i dugovečnost.

Održavajte hranu svežom za krmače dojlje

U ambaru za prašenje, nekoliko sati nakon vremena za hranjenje, uvek se može naći nekoliko ali ne i mnogo hranilica još punih ili polu punih hranom, često zagađenom vodom uz početak fermentacije. Prilično često, kada dođe sledeće vreme hranjenja, radnik je primoran da čisti hranilicu pre dodavanja nove hrane jer krmača odbija da jeste ustajalu ili pokvarenu hranu. U ambaru koji smešta 100 krmača dojlja, pretpostavimo da postoji 5 takvih hranilica koje moraju da se čiste pri svakom hranjenju, što daje 10 hranilica dnevno. Ako svaka hranilica sadrži minimum 1kg hrane (verovatno i više), otpad je 10kg dnevno, ili tri ili četiri metričkih tona hrane dnevno. Kako hrana za laktaciju nije besplatna, ne postoji dobar razlog za takav očigledni otpad.

Dakle, šta se može po tom pitanju učiniti? Na malim farmama, hrana bi trebala da bude povezana sa stanjem krmače, zdravljem i veličinom otpada. Drugim rečima, radnik i menadžer bi trebalo da potroše dodatno vreme da procene potrebe svake individualne krmače i pokušaju da je hrane prema njenom apetitu. Ne velikim farmama, gde je ovo teže, najbolje bi bilo da se poveća broj hranjenja po danu (na primer sa dva na tri), time smanjujući količinu hrane datu hranjenjem. Ovo će eliminisati problem da moraju da unesu veliku količinu hrane za kratak period vremena, što je posebno problematično tokom prvih nekoliko nedelja odbijanja kada apetiti i kapacitet stomaka i dalje rastu da bi se izborili sa povećanom metaboličkom potražnjom za hranljivim sastojcima.